

MYNDIGHETSUTÖVNING VID HANDLÄGGNING AV ÄRENDEN MED SCHAKTMASSOR

Det här tillsynsvägledningsmaterialet vänder sig till tillsynsmyndigheter på kommuner och länsstyrelser.

I ärenden som rör hantering av schaktmassor är det avgörande att kunna göra en korrekt bedömning av ärendetyp för att veta vilken tillsynsmyndighet som ska agera.

Det finns flera exempel på ärenden med schaktmassor där handläggningen blivit fördröjd och försvårad för att ärendet inte har handlagts av rätt tillsynsmyndighet. Länsstyrelsen Skåne vill med denna vägledning underlätta bedömningen av ärendetyp och tydliggöra vem som är tillsynsmyndighet i olika situationer.

Länsstyrelsen beskriver också arbetsgången vid bedömningen av om en åtgärd är att se som ett anläggningsändamål, bortskaffning eller är föremål för ett samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken.

Detta är en reviderad version av TVL-info 2017:3 som utgått.

- 1. Inledning**
- 2. Vem är rätt tillsynsmyndighet?**
- 3. Tillsynsmyndighetens handläggning**
- 4. Masshantering som omfattas av undantag enligt 11 § avfallsförordningen**
- 5. När schaktschaktmassor redan har lagts upp**
- 6. Föreläggande om att avlägsna schaktmassor**
- 7. Anmälan om avhjälpandeåtgärd**
- 8. Lagra schaktmassor**

1. Inledning

I grunden bör vi vara positiva till att schaktmassor med rätt egenskaper och godkända halter återvinns och kommer till nytta för olika anläggningsändamål såsom bullervallar och vägar m.m. En sådan återvinning kräver dock att verksamhetsutövaren har den kunskap som krävs och att tillsynsmyndigheten får tillförlitliga bedömningsunderlag när det gäller utplacering av schaktmassor. Tillsynsmyndigheterna bör ställa långtgående krav på underlaget och följa upp sina ärenden då det tyvärr förekommer oegentligheter och ekonomiska incitament att inte hålla sig till den lagstiftning som gäller.

Schaktmassor definieras i detta vägledningsmaterial som naturlig jord eller fyllnadsmassor med olika jordartsfraktioner som grävts upp. Det kan vara morän med olika grad av lerinnehåll, homogena schaktmassor där en fraktion dominerar eller schaktmassor med varierande mängd av organiskt material. Schaktmassorna kan även innehålla inslag av rivningsmaterial som betong, tegel etc. från tidigare utfyllnader.

Schaktmassorna kan komma från ett schaktarbete i ett industriområde eller från ett område där det tidigare funnits en industriell aktivitet. De kan också komma från jordbruksmark eller från mark inom eller utanför tätort som är i det närmaste opåverkad.

2. Vem är rätt tillsynsmyndighet

Nedan följer några olika situationer som Länsstyrelsen identifierat och Länsstyrelsens bedömning av vilken myndighet som ska agera.

Anmälningsskyldig verksamhet

Om föroreningsrisken bedöms vara ringa på den plats där schaktmassorna ska läggas så är det en anmälningsskyldig verksamhet enligt 29 kap 35 § miljöprövningsförordningen (2013:251). Kommunen beslutar om försiktighetsmått. Kommunen följer upp och avslutar ärendet. Om något ”går snett” så agerar kommunen.

U-verksamhet

Kommunen är tillsynsmyndighet över schaktmassor som bedöms utgöra en U-verksamhet, vilket innebär att föroreningsrisken bedöms vara mindre än ringa (miljöprövningsförordningen och Naturvårdsverkets handbok 2010:1). Om det finns ett beslut enligt 12 kapitlet 6 § miljöbalken så är Länsstyrelsen tillsynsmyndighet över samma plats och bevakar sina frågor. Tillsynen sker parallellt.

Samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken

Länsstyrelsen är tillsynsmyndighet i ärenden enligt 12 kap 6 § miljöbalken ¹ och bedriver tillsyn över de villkor som preciseras i samrådsbeslutet. Om förorenade schaktmassor påträffas så anser Länsstyrelsen att kommunen blir tillsynsmyndighet, se nedan.

Vem är tillsynsmyndighet under den tidsperiod som anges i beslut enligt 12 kap 6 § miljöbalken

Om Länsstyrelsen skrivit beslut om försiktighetsmått i ett ärende enligt 12 kap 6 § miljöbalken så är Länsstyrelsen tillsynsmyndighet för massor som förs till platsen under den tidsperiod som anges i beslutet och ska agera om försiktighetsmåten inte efterlevs.

Om det kommer till Länsstyrelsens kännedom att det kan ha lagts förorenade schaktmassor eller bygg- och rivningsavfall på platsen som inte följer försiktighetsmåten och som lagts dit under den tidsperiod som anges i beslutet så kommer Länsstyrelsen:

- att efterfråga dokumentation om schaktmassorna (historik, halter, ämnen),
- att eventuellt ställa krav på att schaktmassorna provtas för att kunna konstatera om verksamhetsutövaren brutit mot försiktighetsmåten,
- att förbjuda verksamheten och lämna över ärendet till kommunen om det påvisas halter som ligger över ”mindre än ringa risk”. I Länsstyrelsens beslut om försiktighetsmått anges oftast att halterna ska ligga i nivå med ”mindre än ringa risk”, MRR eller lägre.

Kommunen kan ställa eventuella krav på ytterligare provtagning och eventuellt förelägga om att schaktmassorna ska avlägsnas. Anledningen till detta är att verksamheten har övergått till att bli en anmälningspliktig verksamhet från att ha varit en U-verksamhet. Länsstyrelsen ska inte agera i ärendet då kommunen är tillsynsmyndighet för C-verksamheter.

Kan en verksamhet eller en åtgärd som inte omfattas av tillstånds- eller anmälningsplikt eller andra bestämmelser i miljöbalken komma att väsentligt ändra naturmiljön, ska anmälan för samråd enligt 12 kap. 6 § 1 st. miljöbalken göras hos den myndighet som utövar tillsynen. Av 2 kap. 8 § 9. miljötillsynsförordningen (2011:13) följer att det är länsstyrelsen som har ansvar för sådan tillsyn, med undantag för frågor som rör skogsbruksåtgärder. Då är skogsstyrelsen tillsynsmyndighet.

Vem är tillsynsmyndighet efter den tidsperiod som anges i beslut enligt 12 kap 6 § miljöbalken?

- Om Länsstyrelsen eller kommunen efter den tidsperiod som anges i beslutet upptäcker att felaktiga schaktmassor använts och dessa kom dit under den tid då beslutet gällde så bör Länsstyrelsen vara tillsynsmyndighet, även om det säkert finns utrymme för kommunen att agera. Det är alltså Länsstyrelsen som ställer krav på att efterfråga dokumentation om schaktmassorna och vid behov ställa krav på eventuell provtagning. Om schaktmassorna visar sig ha halter över vad som anges i försiktighetsmått, vilket i normalfallet är halter över nivåerna för MRR överlämnar Länsstyrelsen ärendet till kommunen för vidare handläggning.
- Om Länsstyrelsen eller kommunen efter den tidsperiod som anges i beslutet upptäcker att felaktiga schaktmassor använts och dessa kom dit efter den tid då beslutet gällde så är kommunen tillsynsmyndighet.

Observera att om det läggs upp schaktmassor i ett område efter den i beslutet angivna tiden så ska ärendet hanteras av kommunen oavsett om det är förorenade eller icke förorenade schaktmassor.

- Om en verksamhetsutövare vill lägga nya rena (i normalfallet halter i nivå med eller under MRR) schaktmassor i ett 12:6 område där tidigare beslut inte längre är giltigt så krävs ett nytt 12:6 samråd. Länsstyrelsen är tillsynsmyndighet.

Verksamhetsutövaren kan vända sig direkt till Länsstyrelsen med en anmälan enligt 12 kap 6 § miljöbalken

Länsstyrelsen anser att om en verksamhetsutövare vill uppföra en anläggning och gör bedömningen:

- att åtgärden är att se som ett anläggningsändamål,
- att det inte rör sig om en anmälnings- eller tillståndspliktig verksamhet enligt miljöprövningsförordningen,
- att föroreningsrisken är i nivå med eller under ”mindre än ringa risk”,
- att åtgärden medför en väsentlig ändring av naturmiljön

så kan en anmälan om 12:6-samråd skickas direkt till Länsstyrelsen. Det är dock endast i de fall där schaktmassorna är provtagna eller att historiken visar att det är jungfruliga schaktmassor där föroreningsrisken är i nivå med ”mindre än ringa risk” som detta är lämpligt.

När anläggningen har färdigställts

Generellt gäller att tillståndsplikten/anmälningsplikten upphör när anläggningen har färdigställts och ärendet avslutats. Det är därefter en U-verksamhet som kommunen har tillsyn över.

Utfyllnad inom vattenområde

Generellt gäller att om utfyllnader med schaktmassor ska utföras inom ett vattenområde så utgör åtgärden vattenverksamhet. Länsstyrelsen hanterar ärendet. Vid frågor kan du kontakta Länsstyrelsen.

3. Tillsynsmyndighetens handläggning

Det är alltid verksamhetsutövaren som har ansvaret att avgöra om verksamheten omfattas av anmälnings- eller tillståndsplikt. När en anmälan kommer in till tillsynsmyndigheten så ska tillsynsmyndigheten avgöra om den bedömning som verksamhetsutövaren gjort avseende anmälnings- eller tillståndsplikt stämmer.

I en anmälan om återvinning för anläggningsändamål som skickas in till kommunen ska verksamhetsutövaren själv ha gjort bedömningen om åtgärden utgör ”mindre än ringa risk”, ”ringa risk” eller ”mer än ringa risk” och om användningen innebär att naturmiljön förändras. Kommunen bedömer sedan om verksamhetsutövarens bedömning är riktig och om förutsättningarna i ärendet är sådana att verksamhetsutövaren bör vända sig till Länsstyrelsen för ett 12:6 samråd.

För att underlätta bedömningen av anmälnings- eller tillståndsplikt har Länsstyrelsen tagit fram en arbetsgång enligt nedan, uppdelad i del A och del B. Som ett stöd finns ett flödesschema i figur 1.

Del A. Återvinning eller bortskaffning

A1. Är schaktmassorna ett avfall?

Vad som är avfall definieras i 15 kap 1 § miljöbalken. Med avfall avses varje ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med. Länsstyrelsens tolkning är att schaktmassor från bygg- och rivningsarbeten, infrastrukturprojekt, saneringar och liknande utgör ett avfall.

A2. Innebär verksamheten återvinning eller bortskaffande av avfall?

Av 15 kap 6 § miljöbalken framgår att återvinning avser en åtgärd som innebär att avfall kommer till nytta som ersättning för något annat material. Med bortskaffande av avfall avses att göra sig av med avfall utan att återvinna det eller utan att lämna det till någon som samlar in eller transporterar bort det. I praxis har utarbetats att det är bortskaffande om det inte finns något självständigt syfte med upplagningen, dvs skulle åtgärden ha utförts med annat, traditionellt anläggningsmaterial om inte de aktuella schaktmassorna funnits tillgängliga. Det är då inte fråga om återvinning enligt 15 kap 6 § miljöbalken och hanteringen ska i stället betraktas som bortskaffande av avfall. (MÖD 7806-16, MÖD 1832-17).

A3. Är kriterier för anläggningsändamål uppfyllda?

Ta hjälp av Naturvårdsverkets handbok 2010:1 ”Återvinning av avfall i anläggningsändamål” och beakta följande:

- Fyller konstruktionen en funktion?
- Ersätts traditionella anläggningsmaterial?
- Är avfallet till sin funktion som konstruktionsmaterial lämpligt för den aktuella anläggningen?
- Används endast den mängd avfall som behövs för konstruktionens funktion, t.ex. bärförmåga, hållbarhet och utjämning, eller används ett överflöd av material?
- Färdigställs anläggningen inom rimlig tid? Om tillgången på avfall är så begränsad att det tar mycket lång tid innan arbetet färdigställs kan det ifrågasättas om anläggningen fyller en funktion. Vad som är rimlig tid måste avgöras från fall till fall och är beroende av typ av anläggning. Ett exempel kan vara om avfall läggs upp för att bygga en väg men tillgången till avfall är så begränsad att det skulle ta många år innan vägen är färdigställd. I sådana lägen kan behovet av vägen ifrågasättas och därmed också syftet med hanteringen. Det kan istället vara fråga om bortskaffning av avfall.

Om ett eller flera av kriterierna ovan inte är uppfyllda så är det fråga om bortskaffning av avfall. Se punkt A2.

I vissa fall förekommer att en verksamhetsutövare vill använda schaktmassor på ett sätt som inte kan anses rymmas inom begreppet anläggningsändamål enligt Naturvårdsverkets handbok 2010:1, men som ändå kan anses utgöra återvinning på ett sådant sätt att det bedöms rimligt att detta tillåts.

Länsstyrelsens bedömning är:

- att detta kan tillåtas om det är tydligt att det finns ett återvinningsändamål (A2),
- att kommunen bör efterfråga uppgifter som är nödvändiga för att avgöra om massorna är lämpliga att använda på platsen,
- att vid behov förelägga verksamhetsutövaren om att inkomma med uppgifter enligt 26 kap 21 § miljöbalken,
- att vid behov ställa krav på provtagning enligt 26 kap 22 § miljöbalken för att ta reda på vilka ämnen och halter som finns i schaktmassorna.
- att kommunen gör en bedömning av schaktmassornas beskaffenhet i förhållande till de förutsättningar som finns på platsen för att slutligt avgöra om åtgärden kan utföras och om några försiktighetsmått behöver skrivas in i beslutet,
- att kommunen ska avgöra om åtgärden riskerar att medföra negativ påverkan på naturmiljön. Om så är fallet så ska kommunen informera verksamhetsutövaren om att åtgärden bör anmälas till Länsstyrelsen för samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken (det sistnämnda gäller endast då halterna ligger under riktvärdet för mindre än ringa risk eller annat riskbaserat värde).

Det är verksamhetsutövarens ansvar att bedöma om åtgärden behöver anmälas eller inte. I tveksamma fall bör åtgärden anmälas. Om tillsynsmyndigheten i efterhand noterar att felaktiga schaktmassor ligger på platsen kan det föranleda krav på utredningar och provtagningar och i värsta fall krav på att schaktmassorna ska avlägsnas vilket också kan leda till stora kostnader.

A4. Är det bortskaffning?

Om det bedöms vara bortskaffning så bör tillsynsmyndigheten förbjuda verksamheten med hänvisning till att den anmälda uppläggningsen utgör en tillståndspliktig deponering av avfall. Av 4-5 § avfallsförordningen framgår att med deponi avses en upplagsplats för avfall som finns på eller i jorden och att med begreppet deponera avses att bortskaffa avfall genom att lägga det på en deponi. Av 29 kap. 20 – 25 §§ miljöprövningsförordningen framgår att det krävs tillstånd för att deponera avfall.

Del B. Massornas föroreningsgrad

B1. Finns underlag för att bedöma föroreningshalter och påverkan på naturmiljö, landskapsbild m.m.?

Vid behov så ställ krav på beskrivning av schaktmassornas historik och/eller provtagning. Se gärna Länsstyrelsens vägledning om ”Information om hantering och provtagning av schaktmassor”, 2014:15. Anmälan ska även innehålla verksamhetsutövarens bedömning av om det finns en risk för påverkan på miljö (mark, vatten), naturmiljö, landskapsbild, riksintressen m.m.

B2. Bedöms föroreningsrisken vara "mindre än ringa risk"?

Ta hjälp av halterna i Naturvårdsverkets handbok 2010:1.

Om Ja – verksamheten är en U-verksamhet.

Om tillsynsmyndigheten bedömer att det inte finns en risk för att förorena mark eller vatten kan ärendet avslutas.

Om tillsynsmyndigheten (kommunen) bedömer att det kan finnas risk för påverkan på naturmiljön så ska verksamhetsutövaren informeras om att denne bör anmäla samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken till Länsstyrelsen som gör en bedömning av om det är en risk för påverkan på naturmiljön.

Om Länsstyrelsen bedömer att det inte är tillräckligt utrett att det finns ett återvinnings syfte (se punkt A) eller att föroreningsrisken är mer än ”mindre än ringa risk” avvisar Länsstyrelsen ärendet, eftersom 12 kap 6 § miljöbalken då ej är tillämplig och det saknas lagrum för Länsstyrelsen att ta beslut.

Länsstyrelsen informerar kommunen.

B3. Bedöms föroreningsrisken vara större än "mindre än ringa risk" men mindre än "mer än ringa"?

Ta hjälp av halterna i Naturvårdsverkets handbok 2010:1.

Om ja, verksamheten är anmälningsskyldig enligt 29 kap 35 § miljöprövningsförordningen.

Kommunen ska i sin prövning bedöma miljöpåverkan, att lokaliseringen är lämplig, påverkan på naturmiljön, riksintressen m.m.

Anmälan skickas in till Länsstyrelsen enligt förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd 25 e §. Kommunen skriver beslut.

B4. Bedöms föroreningsrisken vara "mer än ringa"

Verksamheten är tillståndsskyldig enligt 29 kap 34 § miljöprövningsförordningen. Kommunen ska förbjuda åtgärden och informera verksamhetsutövaren om att tillstånd söks hos Länsstyrelsen.

Bedömning av påverkan på naturmiljön, riksintressen m.m. ingår i tillståndsprövningen.

Stöddokument

Det går inte att på ett generellt plan säga vad som är en ringa eller mer än ringa föroreningsrisk. Till hjälp finns Naturvårdsverkets handbok 2010:1 "Återvinning av avfall i anläggningsändamål" och handläggarstöd framtaget av Miljösamverkan Sverige, 2016.

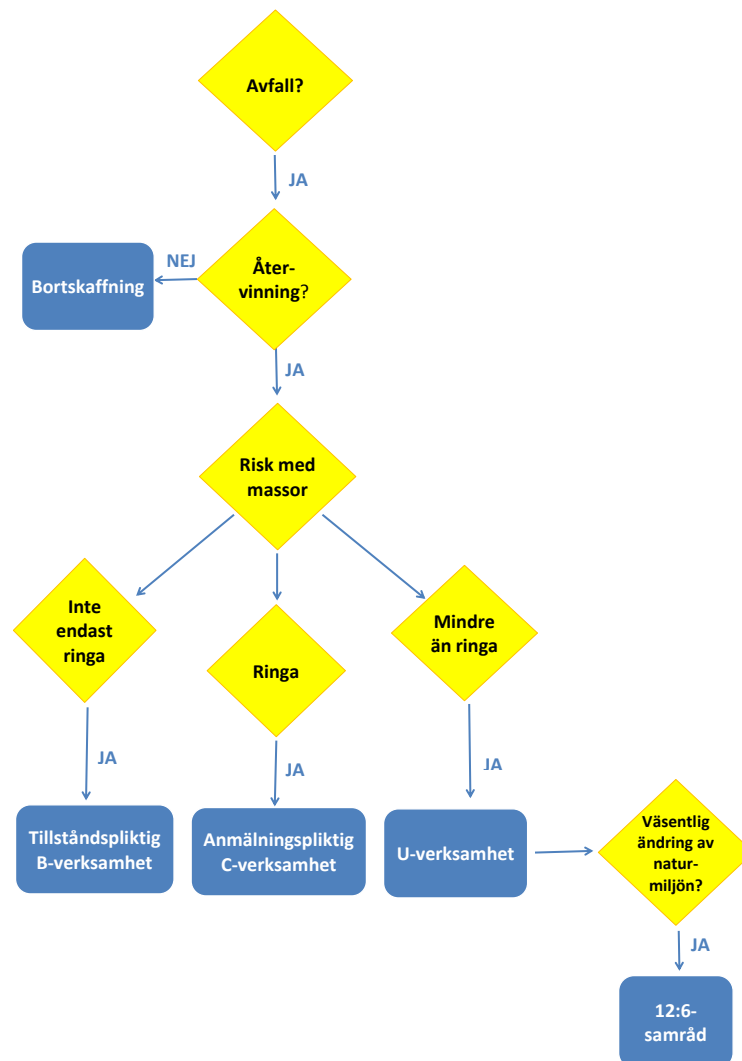
I handboken 2010:1 har Naturvårdsverket sammanställt olika faktorer som kan användas som indikatorer på om föroreningsrisken är ringa eller mer än ringa, d.v.s. om verksamheten är anmälningsskyldig eller tillståndsskyldig. Indikatorerna ska ligga till grund för en samlad bedömning av föroreningsrisken. Följande indikatorer bör beaktas:

- föroreningshalten i schaktmassorna som ska användas,
- storleken på området som ska fyllas ut,
- skyddet för markmiljön,
- bakgrundshalter,
- om det finns behov av att ställa ekonomisk säkerhet samt
- behov av försiktighetsmått och omgivningskontroll.

På Miljösamverkan Sveriges hemsida (Projekt/Avfall/Hantering av massor) finns handläggarstöd kring bl a provningsnivå och anmälningsskyldigheten. Det finns för närvarande inte någon handbok som anger vid vilka halter olika ämnen ska utgöra mer än ringa risk, det är en fråga som måste avgöras i varje enskilt ärende baserat på platsens förutsättningar.

Jämförelser skulle exempelvis kunna ske mot lokala bakgrundshalter. Även mängden schaktmassor och omgivningens känslighet och skyddsvärde skulle kunna inverka i en bedömning av risker. Länsstyrelsen förespråkar en sammanvägd bedömning och inte att haltnivåerna, som anges i Naturvårdsverkets handbok 2010:1, per automatik alltid ska användas rakt av. Läs mer i

Länsstyrelsens vägledning om ”Information om hantering och provtagning av schaktmassor”, TVL info 2014:15.

Figur 1. Flödesschema över arbetsgång vid handläggning av ärenden med schaktmassor.

4. Masshantering som omfattas av undantag enligt 11 § avfallsförordningen

Om samtliga kriterier i 11 § p3 avfallsförordningen är uppfyllda så utgör inte verksamheten en avfallshantering. Schaktmassorna är däremot fortfarande ett avfall enligt 15 kap miljöbalken och miljöprövningsförordningen gäller.

5. När schaktschaktmassor redan har lagts upp

Tyvärr händer det ofta att schaktmassor redan har lagts upp som borde ha föregåtts av en anmälan. Om kommunen, efter att de begärt in information från verksamhetsutövaren, bedömer att det är bortskaffning så ska kommunen upprätta en åtalsanmälan (otillåten miljöverksamhet 29:4 § miljöbalken) samt göra en bedömning av om det är miljömässigt motiverat att förelägga om att schaktmassorna ska tas bort helt eller delvis. Om det inte bedöms vara fråga om bortskaffning så kan det eventuellt krävas provtagning av schaktmassorna för att klargöra halter och innehåll och därmed hur ärendet ska hanteras.

6. Föreläggande om att avlägsna schaktmassor

Då kommunen utfört sin kommunikation med verksamhetsutövaren, samt fått in uppgifter via eventuella förelägganden om undersökningar, kan det bli aktuellt att förelägga om att schaktmassor ska bortforslas. Föreläggandet kan förenas med vite. Ett föreläggande om bortforsling av schaktmassor måste i grunden bygga på att tillsynsmyndigheten bedömer att platsen där schaktmassorna placerats inte uppfyller rimligt ställda krav på lokalisering enligt miljöbalken och att verksamhetsutövaren inte inhämtat behövligt godkännande efter anmälan av sin C-verksamhet eller tillstånd för verksamhet på en högre prövningsnivå. Naturligtvis kan en U-anläggning, som varken förutsätter tillstånd eller anmälan, vara placerad på en olämplig plats och därmed behöva bortforslas. För att avgöra lokaliseringens lämplighet ska tillsynsmyndigheten beakta schaktmassornas beskaffenhet givet de specifika förutsättningar som råder på platsen, bl a naturvärden samt lokaliseringen i övrigt. Värt att notera är att verksamhetsutövaren, utifrån bevisbörderegeln i miljöbalken, ansvarar för att utföra behövliga anmälningar och ansökningar, samt på uppmaning från tillsynsmyndigheten, inkomma med underlag. Samtidigt ökar bevisbördan för tillsynsmyndigheten vid betungande myndighetsåtgärder, varför ett föreläggande om bortforsling av schaktmassor förutsätter argumentation kring såväl tillåtlighet utifrån lagstiftningen, som vilken myndighetsåtgärd som är miljömässigt motiverad. Proportionalitetsavvägning måste som vanligt utföras vid alla typer av myndighetsbeslut, i synnerhet vid beslut av betungande karaktär.

7. Användning av externa massor vid avhjälpandeåtgärd

I ett efterbehandlingsärende kan det många gånger behövas externa schaktmassor för att återställa ett område efter en sanering. Schaktmassorna kan komma från en behandlingsanläggning eller från projekt där schaktmassor finns i överskott. Den som lämnar schaktmassor (avfall) måste förvissa sig om att åtgärden inte utgör bortskaffning. Den som lämnar avfallet ska kontrollera att den som tar emot avfallet har gjort den anmälan som krävs för hanteringen (53 § avfallsförordningen).

I detta fallet har en anmälan enligt 28 § Förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd lämnats in av mottagaren.

Länsstyrelsen anser att en anmälan enligt 28 § Förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd normalt bör kunna motsvara innehållet i en sådan anmälan som avses i 53 § avfallsförordningen. Beslutet på anmälan kan lämnaren av avfallet vid behov visa upp för tillsynsmyndigheten. En förutsättning är att myndighetens beslut på anmälan om avhjälpandeåtgärd är mycket tydligt avseende vad för slags schaktmassor som får användas på den aktuella platsen, halter, ämnen, volymer, jordarter (lera/sand/ev. kornstorlek) m.m.

Att få ta emot avfall från olika projekt kräver att mottagaren har en väl fungerande egenkontroll och att tillsynsmyndigheten får de uppgifter som behövs för tillsynen antingen i form av en slutrapport eller vid behov löpande.

8. Lagra schaktmassor

I vissa fall är det önskvärt att under en längre tid, kanske i flera månader eller längre, att på en viss plats lagra schaktmassor som sedan ska återvinnas i olika ändamål. Tillsynsmyndigheten bör inledningsvis kontrollera att det finns ett syfte med verksamheten annars är det bortskaffning och därefter kontrollera att det inte är fråga om en deponi enligt 4 § avfallsförordningen. Verksamheten kan prövas mot 29 kap. 48-49 §§ miljöprövningsförordningen, *lagring som en del av att samla in avfall*, i vilket begreppet *mellanlagring* som återfanns i det gamla 29 kap. ingår. För att bestämmelsen ska vara tillämplig ska mängden avfall uppgå till vissa bestämda volymer. Lagringen ska dock inte klassas som *lagring som en del av att samla in avfall* om lagringen sker i anslutning till en verksamhet som t.ex. bedriver återvinning. För mer vägledning kring när *lagring som en del av att samla in avfall* kan tillämpas se Naturvårdsverkets ”Vägledning till MPF 29 kap. Avfall”, 170428.

Lagringen kan också visa sig vara icke anmälningspliktig, dvs det saknas en lämplig provningspunkt i miljöprövningsförordningen. I dessa fall kan bestämmelserna i 26 kap miljöbalken om tillsyn tillämpas.

Länsstyrelsen kommer vid behov att uppdatera denna vägledning om lagstiftningen ändras, om det inkommer synpunkter från kommunerna eller på grund av nya domar och praxis.

För mer information kontakta Miljötillsynsenheten (frågor om avfall), enheten för Förorenade områden och avfallstransporter (frågor om förorenad mark) eller Naturprövningsenheten (frågor om 12:6-samråd).